

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1043/2015
08.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног М.С., поднетог против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 346/13 од 10.02.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 551/14 од 23.06.2014. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног М.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 346/13 од 10.02.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 551/14 од 23.06.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 346/13 од 10.02.2014. године окривљени М.С. и окривљени М.Т., оглашени су кривим да су као саизвршиоци починили кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које су осуђени на казне затвора у трајању од по две године. Том пресудом на основу члана 264. ЗКП окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате износ од 101.180,00 динара, а да сваки окривљени на име паушала плати износ од 10.000,00 динара све у року од 15 од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 551/14 од 23.06.2014. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног М.С. и његовог браниоца и браниоца окривљеног М.Т. и пресуда Основног суда у Вршцу К 346/13 од 10.02.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени М.С., без навођења основа побијања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине или пак да исте преиначи без стављања конкретног предлога суду у погледу преначења правноснажних пресуда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног М.С., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног М.С. је недозвољен.

Наиме, како је одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, то је Врховни касациони суд нашао да окривљени није овлашћен да сам поднесе захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке, већ да је овлашћен да то учини искључиво преко свог браниоца, због чега је захтев за заштиту законитости окривљеног М.С. као недозвољен одбацио.

Руковођен изнетим разлозима, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.